ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1993

Vyhlásené: 14.10.1993 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

227

OZNÁMENIE
Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 18. marca 1992 bola v Luxemburgu podpísaná Dohoda medzi vládou Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a vládou Luxemburského veľkovojvodstva o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku.

Dohoda nadobudla platnosť dňom výmeny ratifikačných listín 30. decembra 1992 na základe článku 29 ods. 2.

DOHODA

medzi vládou Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a vládou Luxemburského veľkovojvodstva o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku

Vláda Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a vláda Luxemburského veľkovojvodstva,

prajúc si uzavrieť Dohodu o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku,

sa dohodli takto:

Čl. 1
Osoby, na ktoré sa Dohoda vzťahuje

Táto Dohoda sa vzťahuje na osoby, ktoré majú bydlisko alebo sídlo v jednom alebo v oboch zmluvných štátoch (rezidenti).

Čl. 2
Dane, na ktoré sa Dohoda vzťahuje

1. Táto Dohoda sa vzťahuje na dane z príjmu a z majetku vyberané v prospech každého zmluvného štátu alebo jeho správnych útvarov alebo miestnych orgánov, nech je spôsob vyberania akýkoľvek.
2. Za dane z príjmu a z majetku sa považujú dane vyberané z celkového príjmu a z celkového majetku alebo z časti príjmu alebo majetku vrátane daní zo zisku zo scudzenia hnuteľného

alebo nehnuteľného majetku, dane z celkovej sumy miezd alebo platov platené podnikmi a dane z prírastku hodnoty.

3. Dane, na ktoré sa táto Dohoda bude vzťahovať, sú predovšetkým

   a) v Česko-Slovensku:
   dane zo zisku,
   daň zo mzdy,
   daň z príjmov z literárnej a umeleckej činnosti,
   poľnohospodárska daň,
   daň z príjmov obyvateľstva a
   domová daň
   (ďalej len „česko-slovenská daň“);

   b) v Luxembursku:
   daň z príjmov fyzických osôb,
   daň z príjmov právnických osôb,
   daň z odmien riaditeľov spoločností,
   daň z majetku,
   daň z miestneho obchodu
   (ďalej len „luxemburská daň“).

4. Dohoda sa bude vzťahovať aj na všetky totožné alebo svojou podstatou obdobné dane, ktoré sa budú ukladať po podpise tejto Dohody popri existujúcich daniach alebo namiesto nich. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú oznamovať všetky významné zmeny, ktoré sa vykonali v ich príslušných daňových zákonoch.

Čl. 3
Všeobecné definície

1. V tejto Dohode, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad,

   a) výraz „Česko-Slovensko“ označuje Českú a Slovensku Federatívnu Republiku;

   b) výraz „Luxembursko“ označuje Luxemburské veľkovojvodstvo;

   c) výrazy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú Česko-Slovensko alebo Luxembursko, ako to vyžaduje súvislosť;

   d) výraz „osoba“ zahŕňa fyzické osoby, spoločnosti a všetky iné združenia osôb;

   e) výraz „spoločnosť“ označuje právnické osoby alebo nositeľov práv považovaných na účely zdanenia za právnické osoby;

   f) výrazy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podľa situácie podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu alebo podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu;

   g) výraz „štátny príslušník“ označuje

      i) všetky fyzické osoby, ktoré sú štátnymi občanmi niektorého zmluvného štátu,

      ii) všetky právnické osoby, osobné spoločnosti alebo združenia osôb, ktoré boli zriadené podľa právneho poriadku platného v niektorom zmluvnom štáte;

   h) výraz „medzinárodná doprava“ označuje akúkoľvek dopravu uskutočňovanú loďou alebo lietadlom, prevádzkovanú podnikom, ktorý má miesto skutočného vedenia v jednom zmluvnom štáte, pokiaľ loď alebo lietadlo nie sú prevádzkované len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte;

   i) výraz „príslušný úrad“ označuje

      i) v prípade Česko-Slovenska ministra financií Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky alebo jeho splnomocneného zástupcu,

      ii) v prípade Luxemburska ministra financií Luxemburského veľkovojvodstva alebo jeho splnomocneného zástupcu.

2. Každý výraz, ktorý nie je inak definovaný, má pri aplikácii tejto Dohody zmluvným štátom význam, ktorý mu patrí podľa právnych predpisov toho štátu, ktoré upravujú dane, na ktoré sa vzťahuje táto Dohoda, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad.

Čl. 4
Daňový domicil

1. Výraz „rezident jedného zmluvného štátu“ označuje v zmysle tejto Dohody každú osobu, ktorá je podľa práva tohto štátu podrobená v tomto štáte zdaneniu z dôvodu svojho bydliska, stáleho pobytu, miesta vedenia alebo akéhokoľvek iného podobného kritéria. Tento termín však nezahŕňa žiadnu osobu, ktorá je podrobená zdaneniu v tomto štáte iba z dôvodov príjmov zo zdrojov v tomto štáte alebo z majetku v ňom umiestnenom.
2. Ak fyzická osoba je podľa ustanovenia odseku 2 rezidentom v oboch zmluvných štátoch, bude sa tento prípad posudzovať v súlade s nasledujúcimi pravidlami:
   a) Predpokladá sa, že táto osoba je rezidentom v tom zmluvnom štáte, v ktorom má k dispozícii stály byt. Ak má k dispozícii stály byt v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že je rezidentom v tom zmluvnom štáte, ku ktorému má najužšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životných záujmov).
   b) Ak sa nemôže určiť, v ktorom zmluvnom štáte má táto osoba stredisko svojich životných záujmov, alebo ak nemá k dispozícii stály byt v žiadnom zmluvnom štáte, predpokladá sa, že je rezidentom v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa obvykle zdržiava.
   c) Ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch zmluvných štátoch alebo v žiadnom z nich, predpokladá sa, že je rezidentom v tom zmluvnom štáte, ktorého je štátnym príslušníkom.
   d) Ak je táto osoba štátnym príslušníkom oboch zmluvných štátov alebo žiadneho z nich, upravia príslušné úrady zmluvných štátov otázku vzájomnou dohodou.
3. Ak osoba iná než fyzická osoba je podľa ustanovenia odseku 1 rezidentom v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že je rezidentom v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza miesto jej skutočného vedenia.

Čl. 5
Stála prevádzkáreň

1. Výraz „stála prevádzkáreň“ označuje v zmysle tejto Dohody trvalé zariadenie pre podnikanie, v ktorom podnik vykonáva úplne alebo sčasti svoju činnosť.
2. Výraz „stála prevádzkareň“ bude zahŕňať najmä
   a) miesto vedenia,
   b) závod,
   c) kanceláriu,
   d) továreň,
   e) dielňu,
   f) baňu, lom alebo iné miesto, kde sa ťažia prírodné zdroje,
   g) stavenisko, stavbu alebo montáž, ak trvajú dlhšie ako šesť mesiacov.
3. Výraz „stála prevádzkareň“ nebude zahŕňať
   a) zariadenie, ktoré sa využíva iba na uskladnenie, vystavenie alebo dodanie tovaru patriaceho podniku;
   b) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba za účelom uskladnenia, vystavenia alebo dodania;
   c) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba za účelom spracovania iným podnikom;
   d) trvalé zariadenie pre podnikanie, ktoré sa udržiava iba za účelom nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik;

e) trvalé zariadenie pre podnikanie, ktoré sa udržiava iba za účelom reklamy, poskytovania informácií, vedeckého výskumu alebo podobných činností, ktoré majú pre podnik prípravný alebo pomocný charakter.

4. Osoba - iná než nezávislý zástupca, na ktorého sa vzťahuje odsek 5 - ktorá koná v jednom zmluvnom štáte v mene podniku druhého zmluvného štátu, sa považuje za stálu prevádzkáreň podniku v prvom štáte, ak je v tomto štáte vybavená plnomocenstvom, ktoré tam obvykle využíva a ktoré jej dovoľuje uzavierať dohody v mene podniku, pokiaľ činnosť tejto osoby nie je obmedzená na nákup tovaru pre podnik.

5. Nepredpokladá sa, že podnik jedného zmluvného štátu má stálu prevádzkáreň v druhom zmluvnom štáte len preto, že tam vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo iného nezávislého zástupcu, pokiaľ tieto osoby konajú v rámci svojej riadnej činnosti.

6. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte alebo ktorá vykonáva svoju činnosť v tomto druhom štáte (či už prostredníctvom stálej prevádzkárne, alebo inak), neurobí sama osebe z ktorejkoľvek tejto spoločnosti stálu prevádzkáreň druhej spoločnosti.

Čl. 6

Príjem z nehnuteľného majetku

1. Príjem z nehnuteľného majetku (vrátane príjmu z poľnohospodárskych a lesných podnikov) sa môže zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je taký majetok umiestnený.

2. a) Výraz „nehnuteľný majetok“ sa pri dodržaní ustanovení pododsekov b) a c) určí v zhode s právom uvedeného štátu, v ktorom je tento majetok umiestnený.

   b) Výraz „nehnuteľný majetok“ zahŕňa v každom prípade príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve, práva, pre ktoré platia ustanovenia všeobecného práva vzťahujúce sa na pozemky, právo užívania nehnuteľného majetku a právo na premenlivé alebo pevné platby za ťaženie alebo za povolenie na ťaženie nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov.

   c) Lode a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.

3. Ustanovenia odseku 1 tohto článku sa použijú na príjem plynúci z priameho užívania, nájmu alebo každého iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 3 tohto článku sa vzťahujú takisto na príjem z nehnuteľného majetku podniku a na príjem z nehnuteľného majetku užívaného na výkon slobodného povolania.

Čl. 7

Zisky podnikov

1. Zisky podnikov jedného zmluvného štátu budú zdanené len v tom štáte, pokiaľ podnik nevykonáva činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená. Ak podnik vykonáva činnosť týmto spôsobom, môžu byť zisky podniku zdanené v tomto druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej prevádzkarni.

2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, prisudzujú sa v každom zmluvnom štáte tejto stálej prevádzkarni zisky, ktoré by mohla podľa očakávania docieliť, keby bola ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo obdobné činnosti za rovnakých alebo obdobných podmienok a bola úplne nezávislá v styku s podnikom, ktorého je stálou prevádzkarňou.

3. Pri určení ziskov stálej prevádzkarne sa povoľuje odpočítať náklady, ktoré boli vynaložené na činnosť tejto stálej prevádzkarne vrátane nákladou na vedenie a všeobecných správnych výdavkov takto vynaložených, či už vznikli v štáte, v ktorom je stála prevádzkareň umiestnená, alebo inde.

4. Ak je v zmluvnom štáte obvyklé určiť zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, nevylučuje ustanovenie odseku 2, aby tento zmluvný štát určil zisky, ktoré sa majú zdaniť týmto obvyklým spôsobom. Použitý spôsob rozdelenia ziskov musí byť však taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami ustanovenými v tomto článku.
5. Stálej prevádzkarni sa nepripočítajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.
6. Zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určia každý rok rovnakým spôsobom, pokiaľ neexistujú riadne a dostatočné dôvody na iný postup.
7. Ak zisky zahŕňajú príjmy, o ktorých sa hovorí oddelene v iných článkoch tejto Dohody, nebudú ustanovenia oných článkov dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Čl. 8
Lodná a letecká doprava

1. Zisky z prevádzkovania lodí a lietadiel v medzinárodnej doprave budú zdanené len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo skutočného vedenia podniku.
2. Ak sídlo skutočného vedenia podniku námornej dopravy je na palube lode, považuje sa toto sídlo za umiestnené v zmluvnom štáte, v ktorom je domovský prístav tejto lode, alebo ak nie je domovský prístav, v zmluvnom štáte, v ktorom je prevádzkovateľ lode rezidentom.
3. Ustanovenie odseku 1 platí aj pre zisky z účasti na poole, spoločnej prevádzkarni alebo medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Čl. 9
Združené podniky

1. Ak
   a) sa podnik jedného zmluvného štátu podieľa priamo alebo nepriamo na riadení, kontrole alebo majetku podniku druhého zmluvného štátu, alebo
   b) tie isté osoby sa priamo alebo nepriamo podieľajú na riadení, kontrole alebo majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu,

   a ak v týchto prípadoch sú oba podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, ktoré dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by boli dohodnuté medzi nezávislými podnikmi, môžu sa do ziskov tohto podniku včleniť a následkom toho zdaniť zisky, ktoré by bez týchto podmienok bol docielil jeden z podnikov, ktoré sa však vzhľadom na tieto podmienky docieliť nemohli.
2. Ak jeden zmluvný štát zahrnie do ziskov podniku tohto štátu a vzápätí zdaní zisky, ktoré sa podniku druhého zmluvného štátu zdanili v tomto druhom štáte, a zisky takto zahrnuté sú ziskami, ktoré by bol dosiahol podnik prvého štátu, keby podmienky dohodnuté medzi oboma podnikmi boli také, aké by sa boli dohodli medzi nezávislými podnikmi, upraví druhý štát primerane sumu dane ním uloženej z týchto ziskov. Pri určení tejto úpravy sa vezme náležitý zreteľ na iné ustanovenia tejto Dohody, a ak to bude treba, príslušné úrady zmluvných štátov sa za tým účelom vzájomne poradia.

Čl. 10
Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, osobe, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, môžu sa zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Tieto dividendy však môžu byť zdanené v zmluvnom štáte, v ktorom je spoločnosť, ktorá ich vypláca, rezidentom, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak však príjemca je skutočným vlastníkom dividend, daň takto určená nepresiahne
   a) 5 % hrubej sumy dividend, ak skutočným vlastníkom je spoločnosť, ktorá vlastní priamo najmenej 25 % podielov majetku spoločnosti vyplácajúcej dividendy;
   b) 15 % hrubej sumy dividend vo všetkých ostatných prípadoch.

Ustanovenie tohto odseku sa nedotýka zdanenia ziskov spoločnosti, ktorej slúži na výplatu dividend.

3. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií, z požitkových listov alebo požitkových práv, kuksov, zakladateľských podielov alebo iných práv s výnimkou pohľadávok s podielom na zisku a príjmy z iných podielov na spoločnosti, s ktorými sa podľa práva štátu, v ktorom je spoločnosť vyplácajúca dividendy rezidentom, nakladá rovnako ako s príjmami z akcií.
4. Ustanovenie odsekov 1 a 2 sa nepoužije, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom je rezidentom spoločnosť vyplácajúca dividendy, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej, a ak účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkáreň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa prípadu.
5. Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, nemôže tento druhý štát zdaniť dividendy vyplácané spoločnosťou, iba ak sa tieto dividendy vyplácajú osobe, ktorá je rezidentom v tomto druhom štáte, alebo ak účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, skutočne patrí k stálej prevádzkarni alebo k stálej základni, ktoré sú umiestnené v tomto druhom štáte, ani podrobiť nerozdelené zisky spoločnosti dani z nerozdelených ziskov, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo sčasti zo ziskov alebo z príjmov majúcich zdroj v tomto druhom štáte.

Čl. 11
Úroky

1. Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané osobe, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, budú zdanené iba v tomto druhom štáte.
2. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu, zabezpečených i nezabezpečených záložným právom alebo doložkou o účasti na zisku dlžníka, a obzvlášť príjmy z vládnych cenných papierov a príjem z obligácií a dlhopisov vrátane prémií a výher spojených s obligáciami alebo dlhopismi.
3. Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej, a ak pohľadávka, z ktorej sa úroky platia, sa skutočne viaže k tejto stálej prevádzkarni alebo k tejto stálej základni. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa prípadu.
4. Ak suma úrokov posudzovaných so zreteľom na pohľadávku, z ktorej sa platia, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov, alebo ktoré udržiavajú jeden aj druhý s treťou osobou, sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby nebolo takých vzťahov, používajú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy spomenutú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, sa môže v tomto prípade zdaniť podľa práva každého zmluvného štátu a s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto Dohody.

Čl. 12
Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a platené osobe, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Licenčné poplatky uvedené v pododseku a) odseku 3 môžu byť však zdanené v zmluvnom štáte, v ktorom je ich zdroj, a to podľa práva tohto štátu, ale daň takto určená nepresiahne 10 % hrubej sumy licenčných poplatkov.
3. Výraz „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu platené za použitie alebo za právo na použitie

a) patentu, ochrannej známky, vzoru alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo výrobného postupu alebo akéhokoľvek priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia alebo za informácie týkajúce sa priemyselných, obchodných alebo vedeckých skúseností;

b) autorského práva k dielu literárnemu, umeleckému alebo vedeckému vrátane kinematografických filmov a filmov alebo nahrávok pre televízne a rozhlasové vysielanie.

4. Ustanovenia odsekov 2 a 3 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne tam umiestnenej, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej, a ak právo alebo majetok, ktoré dávajú vznik licenčným poplatkom, sú s takouto stálou prevádzkarňou alebo stálou základňou skutočne spojené. V tomto prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa prípadu.

5. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v jednom zmluvnom štáte, ak platiteľom je tento zmluvný štát sám, jeho správny útvar, miestny orgán alebo rezident tohto zmluvného štátu. Ak však osoba, ktorá platí licenčné poplatky, či už je, alebo nie je rezidentom v niektorom zmluvnom štáte, má v jednom zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v spojení s ktorou vznikla povinnosť, na ktorej základe sa licenčné poplatky platia, a ktorá znáša na svoju ťarchu tieto licenčné poplatky, predpokladá sa, že takéto licenčné poplatky majú zdroj v tom štáte, v ktorom je stála prevádzkareň alebo stála základňa umiestnená.

6. Ak suma licenčných poplatkov posudzovaná so zreteľom na plnenie, za ktoré sa platia, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom, alebo ktoré jeden aj druhý udržiavajú s treťou osobou, sumu, ktorú by bol dohodol dlžník so skutočným vlastníkom, keby nebolo takých vzťahov, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy spomenutú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, sa v takom prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu a s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto Dohody.

Čl. 13
Zisky z majetku

1. Zisky zo scudzenia nehnuteľného majetku, ktorý sa definuje v odseku 2 článku 6, môžu byť zdanené v zmluvnom štáte, v ktorom je tento majetok umiestnený.

2. Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou aktív stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľného majetku, ktorý patrí k stálej základni, ktorú rezident jedného zmluvného štátu má v druhom zmluvnom štáte na výkon nezávislého povolania vrátane takých ziskov docielených zo scudzenia takej stálej prevádzkarne (samej alebo spolu s celým podnikom) alebo takej stálej základne, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte. Ale zisky zo scudzenia majetku uvedeného v odseku 3 článku 22 budú zdanené iba v zmluvnom štáte, v ktorom je takýto hnuteľný majetok zdaniteľný v súlade s uvedeným článkom.

3. Zisky zo scudzenia iného majetku, než je uvedený v odsekoch 1 a 2, sa zdania len v zmluvnom štáte, v ktorom je scudziteľ rezidentom.

Čl. 14
Nezávislé povolanie

1. Príjmy, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá zo slobodného povolania alebo iných nezávislých činností podobnej povahy, budú zdanené len v tomto zmluvnom štáte, pokiaľ príjemca nemá pravidelne k dispozícii v druhom zmluvnom štáte stálu základňu na výkon svojich činností. Ak má príjemca takú stálu základňu, môžu byť jeho príjmy zdanené v druhom zmluvnom štáte, ale len tá ich časť, ktorú možno pripočítať tejto stálej základni.

2. Výraz „slobodné povolanie“ zahŕňa obzvlášť nezávislé činnosti vedecké, literárne, umelecké, vychovávateľské alebo učiteľské, ako aj samostatné činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov, dentistov a účtovných znalcov.

Čl. 15
Zamestnanie

1. Platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu plateného zamestnania, môžu byť s výhradou ustanovení článkov 16, 18 a 19 zdanené len v tomto zmluvnom štáte, pokiaľ sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa odmeny zaň prijaté zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu plateného zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, môžu sa bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 zdaniť len v prvom štáte, ak
   a) príjemca sa zdržiava v druhom zmluvnom štáte počas jedného alebo viac období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v príslušnom kalendárnom roku, a
   b) odmeny sú vyplácané zamestnávateľom alebo za zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom v druhom štáte, a
   c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkarne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v druhom štáte.
3. Nehľadiac na predchádzajúce ustanovenie tohto článku, môžu sa odmeny poberané z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla v medzinárodnej doprave zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo skutočného vedenia podniku.

Čl. 16
Tantiémy

Tantiémy a podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen správnej rady spoločnosti alebo iného podobného orgánu spoločnosti, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.

Čl. 17
Umelci a športovci

1. Príjmy, ktoré poberajú rezidenti jedného zmluvného štátu ako na verejnosti vystupujúci umelci, ako divadelní, filmoví, rozhlasoví alebo televízni umelci a hudobníci alebo ako športovci zo svojej činnosti vykonávanej osobne v druhom zmluvnom štáte, môžu byť bez ohľadu na ustanovenia článku 14 a 15 zdanené v tomto druhom štáte.
2. Ak príjmy z činnosti, ktorú osobne vykonáva športovec alebo umelec, neplynú tomuto umelcovi alebo športovcovi samému, ale inej osobe, môžu byť tieto príjmy bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 zdanené v zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.
3. Bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 príjem plynúci z činností uvedených v odseku 1, vykonávaných v rámci kultúrnej výmeny medzi zmluvnými štátmi, bude vyňatý zo zdanenia v zmluvnom štáte, v ktorom sú tieto činnosti vykonávané.

Čl. 18
Verejné funkcie

1. Odmeny vrátane penzií vyplácané jedným zmluvným štátom alebo jeho správnym útvarom alebo miestnym orgánom fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu alebo jeho správnemu útvaru alebo miestnemu orgánu pri výkone verejných funkcií môžu byť zdanené iba v tomto štáte.
2. Ustanovenia článkov 15, 16 a 19 sa však použijú na odmeny alebo penzie za služby preukázané v súvislosti s akoukoľvek podnikateľskou činnosťou vykonávanou zmluvným štátom alebo jeho správnym útvarom alebo miestnym orgánom.

Čl. 19
Penzie

S výhradou ustanovenia odseku 1 článku 18 penzie a iné obdobné odmeny vyplácané rezidentovi jedného zmluvného štátu v súvislosti s predchádzajúcim zamestnaním budú zdanené len v tomto štáte.

Čl. 20
Študenti, profesori a výskumní pracovníci

1. Platy, ktoré študent alebo učeň, ktorý je prítomný v jednom zmluvnom štáte iba za účelom výučby alebo výcviku a ktorý je alebo bol bezprostredne pred príchodom do tohto štátu rezidentom v druhom zmluvnom štáte, dostáva na úhradu nákladov výživy, štúdia alebo výcviku, nebudú zdanené v prvom zmluvnom štáte za predpokladu, že takéto platby sa mu vyplácajú zo zdrojov mimo tohto štátu.
2. Študent univerzity alebo inej inštitúcie pre vyššie vzdelávanie jedného zmluvného štátu alebo učeň, ktorý je prítomný v druhom zmluvnom štáte jedno alebo viac období nepresahujúcich 183 dní v príslušnom kalendárnom roku a ktorý je alebo bol bezprostredne pred príchodom rezidentom prvého štátu, nebude podliehať zdaneniu, pokiaľ ide o jeho odmeny za služby vykonávané v tomto druhom štáte za predpokladu, že služby sú vykonávané v súvislosti s jeho štúdiom alebo praxou a odmeny sú tvorené zárobkami nutnými na úhradu nákladov jeho výživy.
3. Odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu dostane za výskum alebo výučbu na univerzite, vo výskumnom ústave alebo v inom podobnom zariadení pre vyššie vzdelávanie určenom vládou po dobu dočasného pobytu nepresahujúceho dva roky v druhom zmluvnom štáte, nebudú zdanené v tomto zmluvnom štáte.

Čl. 21
Iné príjmy

1. Príjmy osoby, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, o ktorých sa výslovne nehovorí v predchádzajúcich článkoch tejto Dohody, budú zdanené iba v tomto štáte.
2. Ustanovenia odseku 1 sa nepoužijú na príjmy iné než príjmy z nehnuteľného majetku v zmysle článku 6 odsek 2, ak príjemca takých príjmov, ktorý je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne tam umiestnenej alebo nezávislé povolanie prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej, a právo alebo majetok, pre ktoré sa príjmy platia, skutočne patrí k tejto stálej prevádzkarni alebo stálej základni. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa prípadu.

Čl. 22
Majetok

1. Nehnuteľný majetok, tak ako je uvedený v odseku 2 článku 6, možno zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je nehnuteľnosť umiestnená.
2. Hnuteľný majetok, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne podniku, alebo hnuteľný majetok prislúchajúci stálej základni využívanej na výkon nezávislého povolania môžu byť zdanené v zmluvnom štáte, v ktorom je stála prevádzkareň alebo stála základňa umiestnená.
3. Lode a lietadlá prevádzkované v medzinárodnej doprave a hnuteľný majetok slúžiaci na prevádzkovanie takých lodí a lietadiel podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo skutočného vedenia podniku.
4. Všetky ostatné časti majetku rezidenta jedného zmluvného štátu budú zdanené iba v tomto štáte.

Čl. 23
Vylúčenie dvojakého zdanenia

1. V Česko-Slovensku sa dvojaké zdanenie zamedzí nasledujúcim spôsobom.

   a) Ak osoba, ktorá je rezidentom v Česko-Slovensku, poberá príjmy alebo vlastní majetok, ktoré môžu byť podľa ustanovení tejto Dohody zdanené v Luxembursku, vyjme Česko-Slovensko s výhradou ustanovení pododseku b) tohto odseku takéto príjmy alebo majetok zo zdanenia, môže však pri výpočte sumy dane z ostatných príjmov a majetku tejto osoby použiť sadzbu dane, ktorá by sa použila, keby takto vyňaté príjmy alebo majetok neboli zo zdanenia vyňaté.

   b) Česko-Slovensko môže pri ukladaní daní osobám, ktoré sú rezidentmi v Česko-Slovensku, zahrnúť do základu dane, z ktorého tieto dane uložia, príjmy, ktoré možno podľa ustanovení článkov 10, 12, 16 a 17 tejto Dohody zdaniť aj v Luxembursku, ale povolí znížiť sumu dane vypočítanej z tohto základu o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v Luxembursku. Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne takú časť česko-slovenskej dane vypočítanej pred jej znížením, ktorá pripadá na príjmy, ktoré v súlade s ustanoveniami článkov 10, 12, 16 a 17 tejto Dohody možno zdaniť v Luxembursku.

2. V Luxembursku sa dvojaké zdanenie zamedzí nasledujúcim spôsobom.

   a) Ak osoba, ktorá je rezidentom v Luxembursku, poberá príjmy alebo vlastní majetok, ktoré môžu byť podľa ustanovení tejto Dohody zdanené v Česko-Slovensku, vyjme Luxembursko s výhradou ustanovenia uvedeného v pododseku b) a c) tohto odseku takéto príjmy alebo majetok zo zdanenia, môže však pri výpočte sumy dane z ostatných príjmov alebo majetku tejto osoby použiť rovnakú sadzbu dane, ktorá by sa použila, keby vyňaté príjmy alebo majetok neboli zo zdanenia vyňaté.

   b) Ak osoba, ktorá je rezidentom v Luxembursku, poberá príjmy, ktoré v súlade s ustanoveniami článku 10 a 12 môžu byť zdanené v Česko-Slovensku, Luxembursko povolí odpočítavať z dane z príjmu takej osoby sumu zodpovedajúcu dani zaplatenej v Česko-Slovensku. Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne takú časť dane vypočítanej pred jej znížením, ktorá pripadá na príjmy, majúce zdroj v Česko-Slovensku.

   c) Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom v Luxembursku, poberá dividendy zo zdrojov v Česko-Slovensku, Luxembursko vyjme takéto dividendy zo zdanenia za predpokladu, že spoločnosť, ktorá je rezidentom v Luxembursku, vlastní od začiatku účtovného roku priamo aspoň 25 % majetku spoločnosti vyplácajúcej dividendy. Vyššie uvedené podiely na česko-slovenskej spoločnosti sú za rovnakých podmienok vyňaté z luxemburskej dane z majetku.

Čl. 24
Zákaz diskriminácie

1. Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nebudú podrobení v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým sú alebo budú môcť byť podrobení štátni príslušníci tohto druhého štátu, ktorí sa nachádzajú v rovnakej situácii.

2. Zdanenie stálej prevádzkarne, ktorú podnik jedného zmluvného štátu má v druhom zmluvnom štáte, nebude v tomto druhom štáte nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov tohto druhého štátu, ktoré vykonávajú tú istú činnosť. Toto ustanovenie sa nebude vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal rezidentom druhého zmluvného štátu osobné úľavy, zľavy a zníženia dane z dôvodov osobného stavu alebo rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojim rezidentom.

3. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých imanie je úplne alebo sčasti, priamo alebo nepriamo vlastnené alebo kontrolované osobou alebo viacerými osobami, ktoré sú rezidentmi v druhom zmluvnom štáte, nebudú podrobené v prvom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým sú alebo môžu byť podrobené iné podobné podniky prvého štátu.

4. Výraz „zdanenie“ uvedený v tomto článku označuje dane akéhokoľvek druhu a pomenovania.

Čl. 25
Riešenie prípadov dohodou

1. Ak sa rezident jedného zmluvného štátu domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo povedú u neho k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s touto Dohodou, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytuje vnútroštátne právo týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom. Prípad musí byť predložený počas troch rokov od prvého oznámenia opatrenia vedúceho k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s touto Dohodou.
2. Ak bude príslušný úrad považovať námietku za oprávnenú a ak nebude sám schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa snažiť vyriešiť prípad po dohode s príslušným úradom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v zhode s Dohodou. Dosiahnutá dohoda bude vykonaná bez ohľadu na lehoty podľa vnútroštátnych predpisov zmluvných štátov.
3. Príslušné úrady sa vynasnažia vyriešiť po vzájomnej dohode akékoľvek ťažkosti alebo pochybnosti vzniknuté pri výklade alebo uplatňovaní Dohody. Môžu takisto konzultovať za účelom zamedzenia dvojakého zdanenia v prípadoch neupravených v Dohode.
4. Príslušné úrady zmluvných štátov môžu nadviazať priamy styk za účelom dosiahnutia dohody v zmysle predchádzajúcich odsekov. Ak sa ústna výmena názorov javí na dosiahnutie dohody účelnou, môže sa takáto výmena názorov konať v komisii zloženej zo zástupcov príslušných úradov zmluvných štátov.

Čl. 26
Výmena informácií

1. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú vymieňať informácie potrebné na aplikáciu ustanovení tejto Dohody a vnútroštátnych predpisov zmluvných štátov, ktoré sa vzťahujú na dane, ktoré sú predmetom Dohody, pokiaľ zdanenie, ktoré upravujú, je v súlade s Dohodou. Všetky informácie takto vymenené budú udržiavané v tajnosti a nebudú oznámené žiadnym osobám alebo úradom vrátane súdov iným než tým, ktoré sa zaoberajú vyrubovaním, vyberaním, vymáhaním alebo trestným stíhaním vo veci daní, ktoré sú predmetom tejto Dohody.
2. Ustanovenia odseku 2 sa nebudú v žiadnom prípade vykladať tak, že ukladajú niektorému zmluvnému štátu povinnosť
   a) vykonať správne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy alebo správnu prax tohto alebo druhého štátu;
   b) oznámiť informácie, ktoré by sa nemohli získať na základe právnych predpisov alebo v normálnom správnom konaní tohto alebo druhého štátu;
   c) oznámiť informácie, ktoré by odhalili obchodné, priemyselné, hospodárske alebo profesijné tajomstvo alebo obchodný postup alebo informácie, ktorých oznámenie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

Čl. 27
Diplomati a konzulárni úradníci

Žiadne ustanovenia tejto Dohody sa nedotýkajú daňových výsad, ktoré prislúchajú diplomatom a konzulárnym pracovníkom podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo podľa ustanovení osobitných dohôd.

Čl. 28
Vylúčenie určitých spoločností

Táto Dohoda sa nebude vzťahovať na holdingové spoločnosti v zmysle osobitných luxemburských zákonov, v súčasnosti podľa zákona z 31.júla 1929 a výnosu zo 17.decembra 1938, ani na spoločnosti podliehajúce v Luxembursku obdobným daňovým predpisom. Dohoda sa

nebude vzťahovať ani na príjmy plynúce česko-slovenskému rezidentovi z takých spoločností, ani na podiely alebo iné práva týchto osôb z takých spoločností.

Čl. 29

Nadobudnutie platnosti

1. Táto Dohoda bude ratifikovaná a ratifikačné listiny budú vymenené v Luxemburgu čo najskôr.
2. Dohoda nadobudne platnosť dňom výmeny ratifikačných listín a jej ustanovenia sa budú uplatňovať,
   a) pokiaľ ide o dane vyberané pri zdroji, na sumy plynúce od 1.januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom Dohoda nadobudne platnosť;
   b) pokiaľ ide o dane z príjmu a dane z majetku, na dane ukladané za každý daňový rok začínajúci sa 1.januárom alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom Dohoda nadobudne platnosť.

Čl. 30

Výpoveď

Táto Dohoda zostane v platnosti, dokiaľ ju nevypovie niektorý zmluvný štát. Každý zmluvný štát môže Dohodu vypovedať diplomatickou cestou oznámením najmenej šesť mesiacov pred koncom každého kalendárneho roka začínajúceho sa po uplynutí piatich rokov od dátumu nadobudnutia platnosti tejto Dohody. V tomto prípade sa Dohoda prestane uplatňovať,

a) pokiaľ ide o dane vyberané zrážkou pri zdroji, na sumy poberané k 1. januáru alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom bola daná výpoveď;
b) pokiaľ ide o ostatné dane z príjmu a dane z majetku, na dane ukladané za každý daňový rok začínajúci sa 1.januárom alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom bola daná výpoveď.

Na dôkaz toho podpísaní, na to riadne splnomocnení, podpísali túto Dohodu.
Dané v Luxembursku 18. marca 1991 v dvoch vyhotoveniach, každé v jazyku českom a francúzskom, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

Za vládu

Českej a Slovenskej

Federatívnej Republiky:

Jozef Bakšay v. r.

Za vládu

Luxemburského

veľkovojvodstva:

Georges Wohlfart v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.